

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 513/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na verejné prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie a na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica o návrhu P. K. „na zmenu exekučného titulu“ v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 27/1999 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. o d m i e t a ako oneskorene podaná.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2011 doručená sťažnosť P. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na verejné prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov a v jeho

prítomnosti, práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie a na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) o návrhu P. K. „na zmenu exekučného titulu“ v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 27/1999.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že doručil «04.02.2004 Okresnému súdu Banská Bystrica návrh, ktorým sa domáhal zmeny exekučného titulu, uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20 Cb 1729/1994 a to na peňažné plnenie od odporcu... Návrh bol zaradený do registra „8C“, neskôr po viac ako jednom roku bol preradený do registra Er, pod sp. zn. 1Er 27/99 prebiehajúceho konania.

Okresný súd vo veci návrhu dlhodobo nekonal. Sťažovateľ doručil 23.07.2010 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. V odpovedi na sťažnosť predseda okresného súdu oznámil sťažovateľovi, že sťažnosť je dôvodná, pretože bola zistená nečinnosť zo strany súdu. Zároveň sťažovateľovi oznámil, že spôsobenými prieťahmi sťažovateľ nebol ukrátený na právach a nevznikla mu škoda.

Okresný súd rozhodol o návrhu sťažovateľa až uznesením č. k. 1Er 27/99-68 zo dňa 06. júla 2010, ktorým návrh sťažovateľa zamietol. Na prejednanie návrhu nenariadil pojednávanie. O podanom odvolaní proti uzneseniu okresného súdu rozhodol Krajský súd Banská Bystrica, ktorý uznesením č. k. 17 CoE/223/2010-84 zo dňa 30. septembra 2010 napádané uznesenie potvrdil. Na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie.

Sťažovateľ podal 10.12.2010 proti potvrdzujúcemu uzneseniu Krajského súdu dovolanie.»

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol, že „utrpel doterajším postupom okresného súdu nielen majetkovú ujmu ale aj ujmu nemajetkovú“, a preto navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné práva sťažovateľa P. K., trvalo bytom B. na spravodlivé súdne konanie v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na verejné prerokovanie jeho veci v jeho prítomnosti bez

zbytočných prietahov, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na ochranu majetku, ktoré je súčasťou základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní o návrhu sťažovateľa doručeného súdu 04.02.2004 zaradeného pod sp. zn. 1 Er 27/1999 bolo porušené.

Sťažovateľovi sa priznáva nemajetková ujma v sume 2.000 euro, ktorú mu je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Banská Bystrica je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania o ústavnej sťažnosti a trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátom.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov z dôvodu nemajetnosti a zlej finančnej situácie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd stabilne zotrúva na stanovisku, že nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

Ako to zo sťažnosti vyplýva, predmetom tohto konania pred ústavným súdom je napadnutý postup okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er 27/1999 pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa (doručenom okresnému súdu 4. februára 2004, pozn.), ktorým malo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľa.

Sám sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že o jeho návrhu bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu sp. zn. 1 Er 27/99 zo 6. júla 2010 a o odvolaní sťažovateľa (proti tomuto uzneseniu okresného súdu, pozn.) bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 17 CoE 223/2010 z 30. septembra 2010, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 1 Er 27/99 zo 6. júla 2010 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 17 CoE 223/2010 z 30. septembra 2010 nadobudlo právoplatnosť 20. novembra 2010 a o dovolaní sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu nebolo do dňa tohto rozhodnutia rozhodnuté.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že o návrhu sťažovateľa bolo právoplatne rozhodnuté 20. novembra 2010 (uznesením okresného súdu sp. zn. 1 Er 27/99 zo 6. júla 2010 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 17 CoE 223/2010 z 30. septembra 2010). Sťažovateľ svoju sťažnosť odoslal na poštovú prepravu ústavnému súdu 24. októbra 2011, čo je zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej zákonom o ústavnom súde na podanie sťažnosti. Ústavný súd preto posúdil predloženú sťažnosť ako oneskorene podanú a odmietol ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Skutočnosť, že sťažovateľ podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 CoE 223/2010 z 30. septembra 2010, pričom o jeho dovolaní nebolo dosiaľ rozhodnuté, nie je rozhodujúca, pretože podaním dovolania napadnuté rozhodnutie nestráca právoplatnosť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd o ďalších návrhoch uplatnených v sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2011